

عنوان مقاله:

باززنده سازی منظر فرهنگی مناطق فرسوده با رویکرد افزایش تعاملات اجتماعی (نمونه موردی: منطقه گجیل تبریز)

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فرحناز خادم فسقندیس - استادیار گروه شهرسازی، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران.

مریم سیار رضوان - دانشجوی کارشناسی معماری، کارشناسی، دانشگاه میزان، تبریز، ایران.

سجاد موذن زاده - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه میزان، تبریز، ایران.

رسول پژوهشگر - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه میزان، تبریز، ایران.

فرهاد عطاپور - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه میزان، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

منظر فرهنگی محصولی است که در فرآیند مداخلات ملموس و ناملموس انسان در طبیعت و در گذر زمان شکل یافته و تغییر کرده است و مکانهای برجسته‌های را در برمیگیرد و با همگام شدن با طبیعت و محیط باعث تعاملات اجتماعی افراد شده است. منظر فرهنگی مقوله‌ای جدید است که دارای ابعاد بسیار گسترده‌ای می‌باشد قابلیت‌های منظر فرهنگی در باززنده سازی و احیای مناطق فرسوده و ایجاد تعاملات اجتماعی، آنچنانکه باید شناخته نشده است. برای شناخت منظر فرهنگی و تعاملات اجتماعی در باززنده سازی مناطق فرسوده لازم است هم مولفه‌های طبیعی و هم مولفه‌های فرهنگی مکان به عنوان یک کل مورد بررسی قرار گیرد با نگاه ی گذرا به منطقه گجیل تبریزی توان فرسودگی بافتهای قدیمی را از نظر منظر فرهنگی بهین مشاهده کرد و دریافت که تعاملات اجتماعی مناسب موجب سرزندگی، رونق، پویایی و باززنده سازی این مناطق شده و تاثیر بسزایی در ارتقای سطح و حیات مجدد آنها دارد. این پژوهش از لحاظ ماهیت کاربردی است و درصدد است تا باززنده سازی منظر فرهنگی مناطق فرسوده باعث افزایش تعاملات اجتماعی در این مناطق گردد روش تحقیق در حوزه ادبیات نظری و پیشینه در این پژوهش، «تاریخی» و «توصیفی-تحلیلی» و در حوزه مطالعات میدانی، روش تحلیلی با ابزار گردآوری داده از طریق مشاهدات محلی و روش مشاهدات میدانی و در ضمن روش تحلیل، تحلیل توصیفی می‌باشد با استفاده از اسناد و متون و بهره‌گی تبریز و بررسی نظریه اندیشمندان به تبیین سازوکار باززنده سازی منظر فرهنگی مناطق فرسوده تا به افزایش تعاملات اجتماعی دست یابیم. نتایج پژوهش حاضر حاکی از آن است که، دست یابی به روندی قانون مند در احیا و باززنده سازی مناظر فرهنگی با تاکید بر هویت تاریخی و طبیعی سایت می‌باشد که به گونه‌ای یکپارچه در هم ادغام شده اند؛ باززنده سازی منظر فرهنگی با ایجاد تجربه‌ای جدید از منظر، نقش یک محرک اجتماعی را خواهد داشت و سبب افزایش تعاملات اجتماعی را خواهد.

کلمات کلیدی:

منظر فرهنگی، مناطق فرسوده، تعاملات اجتماعی، منطقه گجیل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1376330>

